

TRẦN THỊ TUYẾT & JULIE WHITE, *Managed universities: Vietnam and the West*, In M. Vicars, T. McKenna & J. White (Eds.), *Discourse, power and resistance down under*, Rotterdam: Sense, 2012, 151-160.

Việt Nam là một nước độc lập nhưng thường chịu ảnh hưởng và chi phối từ bên ngoài, đặc biệt từ các nước tiên tiến phương Tây. Quốc tế hóa và toàn cầu hóa thường được dùng để lý giải cho lý do các nhà làm chính sách Việt Nam thường ‘vọng Tây’ khi kiến tạo các chính sách mới. Đặc biệt trong lĩnh vực giáo dục, dường như vẫn tồn tại một niềm tin ngây thơ, đơn giản là với việc áp dụng các chính sách đã được thực thi thành công ở các nước tiên tiến, nền giáo dục, đặc biệt là giáo dục đại học ở Việt Nam sẽ phát triển, hội nhập nhanh chóng vào cộng đồng giáo dục quốc tế, các chương trình giáo dục cũng từ đó mà thay đổi để đạt ‘chuẩn quốc tế’.

Toàn cầu hóa không chỉ là công cụ mà còn là nguyên nhân của quá trình phổ cập các ý tưởng từ phương Tây sang các nước yếu thế, những ý tưởng này, cũng vì thế trở thành các ý tưởng mang tầm quốc tế và thống lĩnh giới tri thức (Rivzi, 2007). Bằng việc đón nhận và cố gắng thích ứng với các chính sách Tây phương, hệ thống giáo dục đại học Việt Nam đang dần phụ thuộc vào thế lực và sự khống chế của bên ngoài. Thuyết hậu thuộc địa với những khái niệm của nó về quyền lực, ảnh hưởng, sự phụ thuộc, bản sắc, sự khác biệt và sự kháng cự (resistance) giúp đưa ra một cái nhìn hiệu quả về sự vận động của giáo dục đại học ở Việt Nam. Nó cũng giúp đưa ra những khuyến cáo cho Việt Nam và các nước đang phát triển khi áp dụng các chính sách ngoại, không chỉ về nguy cơ bị lệ thuộc từ bên ngoài, mà còn là nguy cơ trong việc chối từ, làm suy giảm và bào mòn các giá trị văn hóa và giáo dục nội địa.

Education has offered much to contemporary globalization processes, and in return, much has been expected of education. In this essay significant changes in Western higher education provide a background for the sharpened focus on how Vietnamese higher education has been controlled from outside and what this means for this developing, challenged and complex nation. The main argument forwarded in this article is that Vietnamese higher education is externally managed and that this equates to hegemony.

Although Vietnam is an independent country, the policies and influence driving the system come from outside, mostly from Western developed countries. Globalization and internationalization are used to explain and justify the tendency of the Vietnamese policy-makers who repeatedly look to the West. Implicit in this practice is a naïve belief that by adopting the successful policies of the developed world, higher education in Vietnam will develop firstly, more quickly; secondly, it will readily integrate into the international academic world; and thirdly, that Vietnamese higher education will structure its programs in order to attain international standards. In this sense, globalization offers the mechanism and justification for the diffusion of Western ideas to the point that these have become universal and dominant in the academic world (Rivzi, 2007). By adopting and adapting to the Western policies, the Vietnamese Higher Education Sector (HES) depends upon external power and control and has become ‘managed’. Postcolonial theory, with its inherent concepts of power, influence, dependency, local identity, difference and resistance provides a useful and productive lens through which to examine Vietnamese higher education. It also serves to raise awareness of implications and pose a warning for Vietnam and other developing countries of the dangers of not only being managed, but also of denying, devaluing and decommissioning local educational histories, cultural values and systems in the process.